

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SEKCIÓ

KELEMEN kontra MAGYARORSZÁG ügy

(16033/06. számú kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2011. június 14.

Ezen határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kelemen kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai a következők voltak:

Dragoljub Popović, *Elnök,*

Sajó András,

Paulo Pinto de Albuquerque, *Bírák,*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes,*

2011. május 24-ei zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (16033/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az „Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kelemen Gábor (a „kérelmező”) 2006. április 11-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Lőrincz I, Nyíregyházán praktizáló ügyvéd képviselte. A magyar kormányt (a „Kormány”) meghatalmazottja, Höltszl L. képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2009. november 9-én a Második Szekció Elnöke úgy döntött, közli a panaszt a Kormánnyal. A 14. sz. Jegyzőkönyv értelmében a kérelem egy három bírából álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1959-ben született, és Nyíregyházán él.

5. A kérelmező 1989 júniusában keresetet nyújtott be egy építőközösség tagjai ellen a Nyíregyházi Városi Bíróságon, arra kérve a bíróságot, hogy semmisítse meg az alperes azon döntését, mely kizárja őt az építőközösségből.

6. Számos áttétel és felfüggesztés után az eljárás folytatódott, és összekapcsolódott egy másik üggyel, melyet egy vízgazdálkodási társulat és az előző ügy alperesei kezdeményeztek.

7. 2004. október 27-én a Nyíregyházi Városi Bíróság határozatot hozott, melyet másodfokon a Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Bíróság 2005. április 7-én részben módosított.

8. 2005. október 13-án a Legfelsőbb Bíróság indoklással ellátott végzésben elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét. Az ügy érdemi részét megvizsgálva a Bíróság kimondta, hogy a másodfokú ítélet nem volt jogszabálysértő abban a részében, amely az ügy érdemére vonatkozott. A határozatot 2005. november 29-én kézbesítették.

A JOG

9. A kérelmező panaszt tett, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett „ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panasz jogosságát, arra hivatkozva, hogy a kérelmet a határidő lejárta után nyújtották be, mivel az ügyben az utolsó hazai döntést a Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Bíróság hozta 2005. április 7-én, míg a kérelmet 2006. április 11-én, vagyis a hathónapos határidő lejárta után nyújtották be.

10. A Bíróság megállapítja, hogy ahhoz, hogy megvizsgálja az eljárás hosszúságának ésszerűségét, figyelembe kell vennie minden olyan bírósági szinten hozott döntést, amely az ügy kimenetelére kihatással lehetett (l. *Maria de Lurdes Rosa Marques és Mások kontra Portugália* (dec.), 48187/99. sz., 2001. június 7.) Ebben a vonatkozásban a Bíróság úgy találja, hogy az ügyben az utolsó hazai döntést a Legfelsőbb Bíróság határozata képezi, melyet a kérelmező 2005. november 29-én kapott kézhez, és amely indoklással ellátott határozat a kérelmező panaszával érdemben foglalkozott (l. *Szabó Béla kontra Magyarország*, 37470/06. sz. határozat, 16. cikk, 2008. december 9). Következésképpen a Bíróságnak el kell utasítania a Kormány kifogását. A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a kérelem az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben nem minősül nyilvánvalóan alaptalannak; továbbá megállapítja, hogy a kérelem semmilyen más alapon nem minősül elfogadhatatlannak. Ennek megfelelően a kérelmet elfogadhatónak kell nyilvánítani.

11. A Bíróság megállapítja, hogy a figyelembe veendő időszak 1992. november 5-én kezdődött, amikor hatályba lépett Magyarország döntése az egyéni panaszjog elismeréséről. Azonban a fenti időpont után eltelt idő ésszerűségének megítéléséhez figyelembe kell venni a folyamat fenti időpont szerinti állását. A Bíróság megállapítja, hogy az ügy a fenti időpontig bezáróan már három éve és négy hónapja folyamatban volt. A kérdéses időszak 2005. október 13-án zárult le. Az eljárás tehát összesen tizenhat évig és három hónapig volt folyamatban, három bírósági szinten, és ebből tizenkét év és tizenegy hónap telt el az után, hogy Magyarország elfogadta az Egyezményt.

12. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében előírtak megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez

hasonló kérdéseket vetettek fel (l. többek között: *Frydlender kontra Franciaország* [GC], 30979/96. számú ügy, 43. cikk, ECHR 2000-VII).

A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem mutatott fel olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének. Következésképpen az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

13. Az Egyezmény 41. cikke alapján a kérelmező 7,284 EUR vagyoni és 20,000 EUR nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igények jogosságát. Elutasítva a vagyoni kárra vonatkozó követelést, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, így méltányossági alapon 11,200 EUR kártérítést ítél a kérelmezőnek ezen a címen.

13. A kérelmező költségeire vonatkozóan nem terjesztett elő igényt.

14. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. *Elfogadhatónak* nyilvánítja a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*,
  - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül nem vagyoni kár tekintetében 11,200 EUR (tizenegyezer-kétszáz euró) kártérítést, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét, nemzeti valutában (HUF) kell kifizetnie a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával.
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2011. június 14-én, a Bíróság Eljárási Szabályzatának 77. cikke, 2. és 3. bekezdése szerint.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
Elnök